

Ordføreren: Med Hensyn til § 3 er der kun skeet den lille Forandring, at man, efter at man i Slutningen af den først har forandret Punktum til Comma, kun har tilføjet de Ord: „saaledes, at dette Pensionstillæg staaer i Forhold til Skolelærernes aarlige Bidrag.“ Forsvrigt er der, som de Herrer Medlemmer ville kunne see, i denne Paragraph bestemt, at der hvert 10de Aar af Bestyrelsen skal udarbejdes et Regulativ, hvori de nærmere almindelige Regler for Bestyrelsens Møder, Indtægternes Anvendelse o. s. v. fastsættes, hvilket Udvalgets Fleertal har anseet fornødent, fordi det kunde antages, at Kassens Indtægter og Udgifter kunne forandre sig i et saadant Omfang, at det blev nødvendigt at udarbejde et forandret Regulativ. Vi have i denne Paragraph ikke omtalt, under hvem Revisionen og Decisionen af Regnskaberne skulde henhøre; Fleertallet har villet lade det staae uafgjort, om denne Revision og Decision skulde forandres, men nærmest har det meent, at samme indtil videre skulde vedblive at være, hvor de for Diebliffet ere, nemlig under Underviisningsministeriet. Vi have umægteligt troet, at det retteste Sted, hvor Revisionen og Decisionen burde foregaae, maatte være i Amtsrådet; men vi have for Diebliffet ikke troet at burde optage nogen Bestemmelse derom. I § 4 tales der om, at Hjælpekassernes nærværende Capitalformue for Fremtiden ikke maa forøges. I det oprindelige Forslag hed det ogsaa, at Capitalformuen heller ikke maatte formindskes, hvilket vi have fundet os opfordrede til at forandre, da det navnlig kunde tænkes, at der nu og da kunde vise sig en saa stor Trang til at afhjælpe en tilstedeværende Nød, at det blev nødvendigt ogsaa at angribe Capitalformuen.

Brochner: Da jeg under Discussionen af de 2 første Paragrapher udtalte, at der i Loven savnedes en Bestemmelse om, at Pensionen skal staae i Forhold til det Bidrag, der svarede af Skolelærerne, saa henviste man mig til Endringsforslaget, der var stillet af Udvalget; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at dette kun meget ufuldstændigt løder paa denne Mangel; thi, naar det antages, vil det kun blive bestemt, at det laveste Pensionstillæg, som

en Enke skal nyde, skal staae i Forhold til Mandens Bidrag, hvorimod der ikke vil blive bestemt Noget om Pensionen for selve Skolelæreren, naar en saadan tildeles ham, ligesom der heller ikke vil blive bestemt Noget om Enkens Pension, forsaavidt den sneres sig fra det laveste Tillæg, der gives.

Ordføreren: Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at, naar det i § 4 hedder, at Formuen ikke maa forøges, saa forekommer det mig, at det deraf maa følge, at alle de Bidrag, som indkomme fra de forskjellige Kilder i Aarets Løb, skulde anvendes til de Pensionssnydende, men det er vel ogsaa en Selsfølge, at en retfærdig Bestyrelse vil fordele hele det Beløb, der er indkommet, paa en saadan Maade, at det kommer til at staae i Forhold til hvad hver Enkelt har erlagt. Ingen Bestyrelse vilde dog vel falde paa at tildele en afgangt Skolelærers Enke, jeg vil sige f. Ex. 100 Rd. om Aaret, naar Manden f. Ex. kun har svaret 3 til 4 Rd., og omvendt kun udbetalt 50 Rd. til den Enke, hvis Mand har betalt 10 Rd. aarlig. Det forekommer mig altsaa at være klart, at, naar man forudsætter, hvad man bør forudsætte, at Bestyrelsen vil gaae frem efter retfærdige Principer, vil Fordelingen af Understøttelsen ogsaa skee paa retfærdig Maade.

Ischering: Jeg troer ikke, at den ærede Ordførers sidste Bemærkning staaer i fuldkommen Samklang med § 4. Denne Paragraph lader sig slet ikke forstaae, naar man gaar ud fra den Forudsætning, at Alt, hvad der kommer ind, aarlig skulde forbruges; man gaar ud fra, at der er fastsat et vist Regulativ, i Henhold til hvilket Fordelingen almindeligvis skeer, man indretter det nogenlunde i Henhold til de forudsatte Indtægter, men man forandrer det ikke, fordi Indtægterne tilfældigvis blive større eller mindre; thi dette regulerer man i Henhold til Paragraphens sidste Deel, som siger, at et muligt Overflud anbringes i let realisable Effecter; det er den Forandring, der er skeet. Hidtil havde man en Bane, som har været trykkende for Hjælpekasserne, nemlig at udsætte deres Penge i faste Prioriteter, for paa denne Maade at danne